

EDITOR
ELISEU CLIMENT

ASSESSOR EDITORIAL
MANUEL LILLO I USECHI

DIRECTOR DE CONTINGUTS
ALEX MILIAN
CAP DE REDACCIÓ
VÍCTOR MACEDA

COORDINADORA
ASSUMPCIÓ PALAU
REDACCIÓ DE BARCELONA
XAVIER PUIG
REDACCIÓ DE VALÈNCIA
MOISÉS PÉREZ I VIOLETA TENA
REDACCIÓ DE PALMA
MIQUEL PAYERAS
CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA
FERRAN BALLESTER
TRADUCTORA
LAURA OBRADORS
COL-LABORADORS GRÀFICS
JORDI BORRÀS, ISAAC BUJ,
MIGUEL LORENZO, SALVADOR LLOSA
I JORDI PLAY
DISSENY, MAQUETACIÓ I GRÀFICS
ANA VANESA PRIETO
DISSENY DE LA PORTADA
TONI PAYÀ

GERENT
PILAR MARTÍ
PUBLICITAT I PROMOCIÓ
SALVA MARTÍNEZ
ADMINISTRACIÓ
GEMMA GARRIDO

SUBSCRIPCIONS
MARIA JOSEP CÁNOVAS
902 131 025
Latència serà de 9:00 a 14:00 hores
subscriptions@eltemps.cat

REDACCIÓ DE VALÈNCIA
OCTUBRE CENTRE DE CULTURA
CONTEMPORÀNIA
Carrer de Sant Ferran, 12
46001 València
963 535 100

REDACCIÓ DE BARCELONA
Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esq. 08008 Barcelona
932 384 262

REDACCIÓ DE PALMA
Carrer de l'Almudaina,
8 entresòl-dreta. 07001 Palma
971 720 763

WEB
www.eltemps.cat
CORREU ELECTRÒNIC
eltemps@eltemps.cat

FOTOMECÀNICA I IMPRESSIÓ
ROTIMPRES. AIGUAVIVA (GIRONÈS)

DIPÒSIT LEGAL
V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

GENERALITAT
VALENCIANA
Conselleria d'Educació,
Cultura i Esport

Cap part d'aquesta publicació no pot ser
reproduïda per cap mitjà:
mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic,
de fotocòpia, ni de cap altra mena,
sense permís de l'editor.

Joan F. López Casasnovas

Dimarts passat ens va deixar, víctima d'una malaltia, el filòleg i poeta menorquí Joan F. López Casasnovas, intel·lectual de l'illa que, al llarg de la seua trajectòria, es va convertir en un nexe d'unió fonamental amb la resta de territoris del país.

Nascut el 1952 a Ciutadella, des de ben jove es va implicar en els moviments culturals de l'illa que miraven de recuperar el país a les acaballes de la dictadura franquista. Tot just quan tot semblava possible. Si ho semblava era, precisament, gràcies a l'ímpetu de gent com ell, capaç de construir del no-res, d'aportar riquesa cultural en un context advers i de treballar per la normalització d'una llengua perseguida, que requeria l'impuls intel·lectual dels voluntaris que, com Casasnovas, van treballar en aquesta direcció. I amb un gran èxit.

Va ser així, i tal com indica el seu amic Pere Gomila en les pàgines interiors d'aquest setmanari, que Joan F. López Casasnovas es va convertir en tot un referent cívic, cultural, social i també polític. Ell, com el seu germà Guillem López Casasnovas, prestigiós catedràtic d'Economia de la Universitat Pompeu Fabra, va nàixer al si d'una família humil i es va interessar pel català, la llengua que parlava a casa, però que prohibien a l'escola —i a l'Administració i a tot arreu— gràcies a la seua curiositat, que el va conduir a la lectura de Ramon Llull abans d'accedir a la universitat. Estudiant a València descobriria l'obra gramatical d'Enric Valor. Amb aquestes inquietuds, no sobtava que Casasnovas demostrara interès immediat per la política, estimulat també a l'àmbit universitari de la Barcelona antifranquista, on es va llicenciar en filologia romànica. Aquest interès va culminar amb el seu accés a l'Assemblea Democràtica de Menorca el 1976, una plataforma, com tantes altres en aquell moment, que aglutinava l'antifranquisme a la recerca d'un futur polític democràtic i digne.

En aquella època també va treballar en el Congrés de Cultura Catalana organitzant les setmanes de teatre dels Països Catalans a Ciutadella. El seu nom, també als setanta, figurava al costat d'intel·lectuals com Xavier Folch, Francesc Vallverdú, Rafael Ribó, Josep Benet, Vicent Andrés Estellés, Manuel Sanchis Guarnier o Joan Fuster, tots ells col·laboradors de la revista *Nous Horitzons*. Tot seguit, a final d'aquella dècada, Casasnovas va continuar integrant-se en política i va ser triat conseller de Cultura i Educació del Consell Insular de Menorca, des d'on va treballar per normalitzar el català amb cursos, publicacions i activitats diverses. També seria, entre 1983 i 1992, diputat al Parlament de les Illes amb l'Agrupació d'Esquerra - Partit Socialista de Menorca.

Però si Casasnovas va perpetuar la seua activitat en algun àmbit, aquest va ser el cultural, que mai no va anar separat de l'interès que tenia per defensar el seu país. Poeta i investigador, va organitzar recitals i va fundar els "Quaderns de poesia Xibau", dedicats a destacar autors menorquins o relacionats amb l'illa. Ell mateix va publicar també diversos poemaris i ha signat publicacions relacionades amb la història i la llengua de Menorca. Raons suficients, les esmentades i moltes altres que no caben en un únic article, perquè Casasnovas formara part de la Secció de Llengua i Literatura de l'Institut Menorquí d'Estudis i de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans. Casasnovas també va presidir la Institució Joan Fuster i era membre del Consell d'Administració de l'empresa editora d'aquesta revista.

Amb la referència dels Països Catalans i la seua defensa en cadascuna de les seues accions, Joan F. López Casasnovas és un exemple per a les pròximes generacions, que tenen el deure de continuar el seu treball.

No volem acabar aquest article editorial sense recordar la cantant Núria Feliu, que malauradament ens va deixar tot just quan es tancava l'edició d'aquest número d'EL TEMPS.